

עודי קפלון

ניסיה

מבצעית

ד :

 אחד
הוצאה לאור

דודי סלאווין - 054.5453770
אימייל: echad.hafakot@gmail.com

כתיבה: עוזי קפלון
ניקוד: אב"י פרלשטיין
עימוד ועיצוב: *y.w. graphicdesign*

© כל הזכויות שמורות
נדפס בישראל ה'תשע"ט
All Rights Reserved
Printed in Israel 5779 (2018)

הפצה ראשית:
tzama.co.il | 972-50-876-5027

תוכן עניינים

פָּרֶק 1	פָּרֶק 11
5. הַתְּנַגְּשׁוֹת	57 נִקְמָה מִתּוֹקָה
פָּרֶק 2	פָּרֶק 12
10 סוּד הַקְּפוּל	62 וְהָשִׁיב אֶת הַגְּזֵלָה
פָּרֶק 3	פָּרֶק 13
15 הַפְּתָעָה בְּעֵין צָמֵד	68 כִּפּוּר חַב"ד וּכְפּוּר חֲג'ג'
פָּרֶק 4	פָּרֶק 14
21 בֵּין שְׁמַיִם לָאָרֶץ	73 מְגִלַת יוֹחֲסִין
פָּרֶק 5	פָּרֶק 15
26 צֶלֶם נוֹפִים תָּמִים	78 חֲצִק'ל מִפֶּה שְׁנִית
פָּרֶק 6	פָּרֶק 16
31 אֱלֹהֵי חֲבָרִים!	84 וְהָרִי הַתְּחֹזֵית
פָּרֶק 7	פָּרֶק 17
36 מְלַמֵּד מְעוֹפֵף	89 מַחְלֶקֶת בְּכִפּוּר חֲג'ג'
פָּרֶק 8	פָּרֶק 18
42 מֵאֲחֹרֵי הַדְּבֶשׁ	94 מַכַּת מַח"ץ
פָּרֶק 9	פָּרֶק 19
47 "כְּלָבִין דְּחֲצִיפִין"	99 לִילָה קֶשֶׁה
פָּרֶק 10	פָּרֶק 20
52 פְּעֻלַת הַסְּחָה	104. עַד כָּאן!

פָּרָק 32
 163. דְּרָמָה בַּמוֹנִית

פָּרָק 33
 168. בְּמַעַמְקֵי גִבְלֵי אֶל זִבְלָה.

פָּרָק 34
 173. תְּכָנִית הַפְּוֹרוֹת

פָּרָק 35
 178. שְׁנוֹי בְּתִכְנִית.

פָּרָק 36
 183. נֶשֶׁק ה' מְבַצְעִים'

פָּרָק 37
 188. גַּעְצַל הַטְּרַמְפִּיסֵט

פָּרָק 38
 194. אֵיפֹה הַבְּמָה?!

פָּרָק 39
 199. מְפִי עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים.

פָּרָק 40
 204. כָּל מְלָה פְּצָצָה!.

פָּרָק 41
 209. סָבוּל מִמְקָד

פָּרָק 21
 108. לָאן נַעֲלָמוּ כְּלָם?!

פָּרָק 22
 113. צוֹק הַפְּחָד

פָּרָק 23
 118. סוּס וְרוֹכְבוֹ.....

פָּרָק 24
 123. מְכִסָּה הַמְּנוּעַ.

פָּרָק 25
 127. סִימָן מְשָׁמִים.

פָּרָק 26
 132. פְּגִישָׁה לֹא צְפוּיָה

פָּרָק 27
 137. נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ

פָּרָק 28
 142. סְבִיבוֹן סוּב סוּב סוּב.....

פָּרָק 29
 148. בְּקוֹר חוֹלִים

פָּרָק 30
 153. הַתְּנַתְּקוֹת

פָּרָק 31
 158. סוּדָה שֶׁל הָאָחוֹת

פיק 1

התנגשות

זירת ההתרחשות: שדה תעופה בלתי רשמי לחלוטין, אי שם בארץ. הזמן: שעת אחר צהריים מקדמת. מטוס קרב מדגם בלתי מזהה הזנק ברגע זה לאויר. נכר היה בו שיך מימנת הפעילה אותו. הגוף המאריך התרומם בקו אלכסוני אחיד. הכל היה אמור להתנהל כשורה. ממגדל הפקוח לא נתקבלה התרעה על שבוישים, בין השאר מפני שלא היה שם מגדל פקוח... הפלי התקדם בדממה לעבר מטרתו, כשהנוכחים על הקרקע צופים בו במתח. ואז..

"אוי ואבוי!", החניק המהנדס הראשי קריאת בהלה. משהו בלתי מסביר גרם למטוס לסטות מנתיבו המתכנן ולהתקדם - למרבה הפלצות - הישר לעבר כוחותינו!

לא שהיה חשש לחיי הטיס - לא היה טיס. זה היה כטב"ם, הוה אומר: כלי טיס בלתי מאויש. אלא שהמטרה אליה התקדם עכשו הפלי בעל החרטום המחודד שיצא מכלל שליטה, היתה מטרה אנושית לגמרי. משלנו! לא היתה כל דרך לעצר את הפלי. ההתנגשות היתה בלתי נמנעת. חלק מהצופים עצמו עיניהם בתרדה.

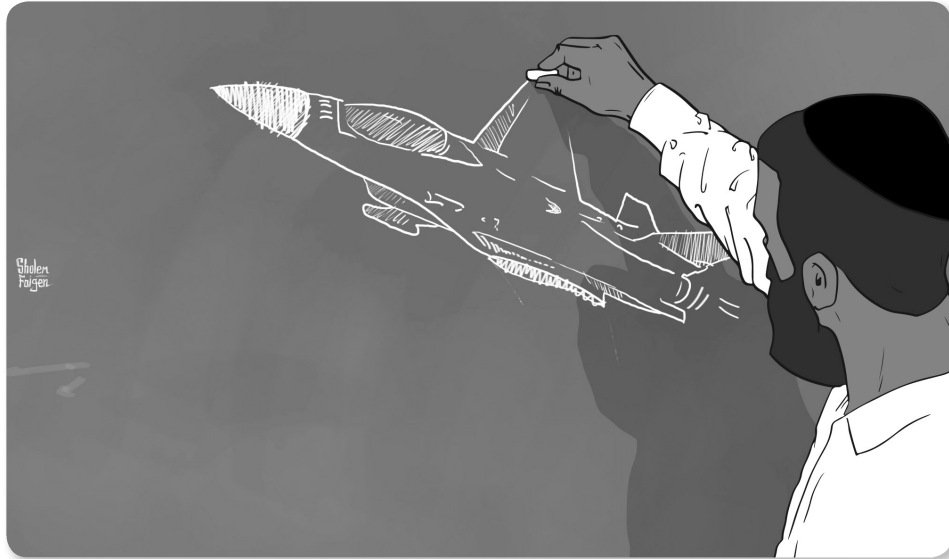
עוד שתי שניות חלפו, ואז התרחש הנורא מכל: המטוס הזעיר פגע הישר בקצה אפו של המלמד החדש. נס שהוא היה מניר - המטוס, פמוכן.

צבע פניו של המהנדס הראשי, חצקיל בן השתיים עשרה, הפך בבת אחת דומה לצבע מטוס הניר הלכן אותו יצר. אין מה לומר, מי היה מעלה על דעתו תרחיש אימים שכזה, שלא היה יכול להתרחש כלל במציאות, אלולי קרו במפתיע שני דברים בלתי צפויים. אסף - המלמד הפנה פתאום את ראשו מן הלוח בחזרה אל הכתה; בית - המטוס סטה ממסלולו באפן מוזר, למרות שהוטס בידי המטיס המעלה ביותר בכתה ח/2 בתלמוד תורה "תמימי דרד", ויש אומרים: הטוב ביותר בתלמוד תורה כלו - חצקיל טרינקר בכבודו ובעצמו.

כלומר, נכון שגם אלו לא היה המלמד מסתובב חזרה ברגע הקריטי, הוא היה מקבל את הכטב"ם בערפו, אבל אז זה היה פחות נורא, כי ברור שבפירצוף זה הרבה יותר לא נעים... ועוד, והוא העקר, שבצורה שבה הדבר התרחש, יכול היה המלמד לראות מיידית פניו של מי חורו יותר מכל...

"חצקיל! גש אלי בבקשה", אמר המלמד מדודות ושלב את ידיו בהמתנה. חצקיל האמלל קם על רגליו ועשה את דרכו לעבר הלוח בברכיים כושלות, מתכוון לספג עכשו את מלא חרון אפו - תרתי משמע - של המלמד. מה לא היה נותן בשביל שיתרחש לו עכשו מה שקרה למטוס שלו והוא יצליח לסטות פתאומית ממסלולו...

הוא לא ידע איזה ענש הוא אמור לחטף עכשו. אף אחד לא ידע. זה היה היום הראשון ללמודים. המלמד היה חדש ולא מכר. גם בשביל המלמד, מן הסתם, זו הייתה ההזדמנות הראשונה בה נדרש לחשוף את שיטותיו מול מקרים קיצוניים כגון זה...

הכל היו במתח. אף מכלם, כמוכר, היה חצקיל הקחוץ ביותר. לבו נבא לו את הגרוע מכל, והוא כבר חש כי הוא שונא את המלמד החדש הזה עד מאוד. ר' יובל! גם כן שם למלמד! מילא לילדים, יובל עוד מתאים איכשהו. אבל למלמד? בטח זה מישהו שרק אתמול הגיע לשמירת מצוות בכלל ולחביב בפרט, והוא עומד עכשו לחנך אותי!! לתת ענש לי - לתמים חצקיל טרינקר, חסיד בן חסיד בן בנו של חסיד, שסבו בא מקרמנצ'וג וסבתו מנויל!...

חצקיל עמד עכשו פנים אל פנים מול גורלו. המלמד הושיט את ידו ואחז

בכתפיו. הוא חיך. "חצקיל, הרשה לי להודות לך על הדגמא הנפלאה שהענקת לנו. ישר כוח גדול!".

היה זה באמצע שיעור חסידות קצר, בו שאל המלמד מי יודע מדוע צריך לעבד את השם גם מתוך אהבה וגם מתוך יראה. למה לא די באחת מהן? אף אחד לא ידע בדיוק את התשובה, ור' יובל ענה: "תארו לעצמכם צפור שמנסה לעוף עם כנף אחת בלבד. זו התשובה. אהבה ויראה הן שתי הכנפים של המצוות, בעזרתן הן יכולות להמריא אל על. ככה כתוב בזהר הקדוש. אגב, גם במטוסים זה כך. תחשבו על מטוס שמנסה לטוס עם כנף אחת... הנה", והמלמד הנמרץ פנה אל הלוח וציר במימנות מפתיעה מטוס קרב ממריא.

"עכשו נוריד לו כנף...", והמלמד מחק בתנועה אחת את הכנף השמאלית. המטוס המרשים הפך בבת אחת ליצור אמלל.

"שימו לב!", פנה ר' יובל חזרה אל הכתה. "מטוס כזה לא ימריא בחיים. גם אלו, תאורטית, היה מצליח להמריא איכשהו, הוא היה מסתובב סביב עצמו ולא מתקדם לשום מקום".

כלם התפעלו מן החברה'מנייות. התחושה הכללית הייתה שדוקא הולך להיות מענין עם המלמד החדש. רק חצקיל, שהרגיש כי המלמד יגוב לו מבלי משים את תאר 'הממחה למטוסים', התעצבן מהציור היפה והעדיף ליצור בשניות מטוס ניר בשיטות הקפול שרק הוא יודע, ולהטיסו הישר אל החלון הפתוח שמעל הלוח בצד. שיזכרו כלם בכתה מי כאן הממחה!

אך אז התרחשה התקלה האמורה, כאשר הפנה המלמד את ראשו ופגש במטוס פנים אל פנים...

"אתם תופסים?", התפעל המלמד בקול מול כל הכיתה. "אנחנו מדברים על כך שאי אפשר להסתדר עם כנף אחת בלבד, ופתאום בא חצק'ל ושולח לי דגמה מקסימה ישר לפרצוף! הנה, תראו בלם", והמלמד גחן והרים את המטוס המעוץ מן הרצפה.

הוא הביט בו בהתפעלות אמתית. "שמע, חצק'ל. יש לך כשרון. זה מטוס כמעט אמתית! אני יודע", הוא שב ופנה לכל הכיתה, "שחצק'ל לא כן את המטוס אלי בכונה. אבל מי יודע מדוע סטה המטוס ממסלולו?".

שִׁיק 2

סוד הקפול

כלם שתקו בתדהמה. אין ספק, מלמד מוזר שכזה, עדין לא נחת מעולם בין כתלי הכתה. ר' יובל בקש סרגל מאחד התלמידים, הצמיד אותו בקפידה לגוף הנר המקפל, ואז הרים את ראשו בפנים קורנות.

"כן, כמו שחשבתי. הנה", הכריז בהתלהבות, "אתם יכולים לראות כיצד הכנף השמאלית יצאה לו, לחצקיל, קצרה במעט מן הימנית. זהו חק בל יעבר בתעופה. במטוסים או בצפורים, לא משנה: שתי הכנפים חזבות להיות בארץ שוה! ולא, הוא יטוס עקם. בערך כמו צפור שיש לה בעיה עם אחת הכנפים".

הכתה היתה מקסמת. ואז פוגג המלמד את הקסם. "ועל הענש שלך", הוא פנה בחמרה אל חצקיל המבהל, "נדבר מיד אחרי הלמודים. חשוב שתטפל בבעיה שיש לך עם הכנף השמאלית, כנף היראה... אני חושב שיש לי משהו בשבילך".

חצקיל פנה אל מקומו בראש משפל. בלי מלים, יכול היה כמו לשמע את החברים נדים לו בלבם. איד? איד? הצליח להסתבך על היום הראשון עם המלמד החדש, ודוקא עם מלמד שכלם אוהבים כל כך מהרגע הראשון!

הוא דוקא נסה, אך לא הצליח להתרכז בהמשך השעור. ככל שחלפו הדקות, גברה והתעצמה בלבו תחושת הפעס על המלמד החדש. הוא כבר לא פחד כל כך מן הענש, כמו שכאב לו על מעמדו בפתה שהתערער בבת אחת. מעולם לא נצרך להתאמץ במיוחד בשביל לזכות בהערכת החברים. הוא 'מיחס', ברוך השם, למשפחה חסידית שרשית. יש לו גם פטנט מיוחד להכנת מטוסי ניר מצלחים במיוחד - פטנט שאת סודו לא הסכים לגלות לאיש - שאף הוא תרם לבצור מעמדו האיתן בכתה. הכל בסדר, והנה, ברגע אחד, מול כלם, מוטט המלמד הזה את הבנין כלו. המטוסים שלי עקמים! הם שוים לצפור בלי כנף... זה מה שהוא אמר עלי לעיני כלם. וזה חוץ מהענש שהוא רוצה לתת לי. על אסור "לא תקום ולא תטר" הוא כנראה לא שמע, המלמד הזה, שמתכנן להתנקם בי על משהו שעשיתי לו לגמרי שלא בכונה - כמעט בכה חצקיל, והבטיח לעצמו כי, מדה כנגד מדה, הוא כבר ידאג להפרע מן המלמד הזה טבין ויתקילין! בהפסקה נסה חצקיל לשוא לשכנע את כלם עד כמה המלמד הזה נורא ואים. כלם דוקא שמחו בו לגמרי. חצקיל חש כי איש לא שועה לדבריו, והרגיש מתסכל מאוד. "אני אדבר עם אבא שלי", אים באזני החברים הבוודדים שהקשיבו לו מתוך רחמנות. "אבא שלי יש לו קשרים. אחרי שאבא שלי ידבר עם המנהל, בכלל לא בטוח שהוא ישאר, המלמד הזה", הודיע חצקיל נחרצות. זה, אגב, לא היה איום סרק. לאבא שלו באמת היו קשרים והשפעה.

